

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 4 Pv 675/16/1103-6
EEČ: 2-10-356-2016

Bratislava III 21.12.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 2 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 2 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

že dňa 24.10.2016 v čase približne o 16.00 h v obci XXXXX na XXXXX v priestoroch tam sa nachádzajúceho rodinného domu, ktorý obýva spoločne so svojou manželkou, poškodenou XXXXX, počas hádky napadol poškodenú a to tak, že najprv ju jednou rukou chytil pod krk a druhou ju pritisol k sebe, aby sa nemohla hýbať, a potom ako sa mu z tohto zovretia vytrhla, ju chytil za vlasy zviazané v cope, čelom ju udrel o kuchynskú linku, načo poškodená chcela mobilným telefónom privolať políciu, ktorý mobilný telefón jej vytrhol z ruky a hodil ho o zem, následne poškodenú dvakrát po sebe sotil na zem, v dôsledku čoho si udrela zadnú časť hlavy, z ktorej jej začala tiecť krv, neskôr pristúpil k poškodenej s kuchynským nožom v ruke so slovami, že ju zabije, odsedí si dva roky a bude mať pokoj, čím svojim konaním u poškodenej XXXXX, XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX XXXXX, vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie

Okresnému úradu v Senci, Odboru všeobecnej vnútornej správy, Hurbanova 21, Senec na prejednanie priestupku, nakoľko výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť príslušným orgánom posúdený ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, so zbraňou, na chránenej osobe, blízkej osobe

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Senci, Obvodného oddelenia PZ Dunajská Lužná uznesením pod ČVS:ORP-935/DL-SC-2016 zo dňa 25. 10. 2016 podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) s poukazom na § 138 písmeno a), § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Po skončení skráteného vyšetrovania poverený príslušník predložil spisový materiál s návrhom na postúpenie veci, ktorého preskúmaním bolo zistené, že v posudzovanej trestnej veci výsledky dokazovania odôvodňujú postup podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku a s návrhom povereného príslušníka je nevyhnutné sa stotožniť.

Z predloženého vyšetrovacieho spisu vyplýva nasledujúci skutkový a právny stav:

Poškodená XXXXX ku skutku do zápisnice o výsluchu svedka – poškodeného zo dňa 24. 10. 2016, t. j. bezprostredne po skutku, uviedla skutočnosti tak ako sú popísané v skutkovej vete tohto uznesenia.

Následne poškodená XXXXX ku skutku do zápisnice o výsluchu zo dňa 31. 10. 2016, po vznesení obvinenia obvinenému, vypovedala, že dňa 24. 10. 2016 v čase približne o 16.00 h bola doma s deťmi, vyrezávali tekvice do školy, kedy prišiel jej manžel domov, išiel sa osprchovať a následne za ním vybehol starší syn, ktorý mu povedal, že dala zablokovať ich spoločný účet ako aj firemný účet z dôvodu, že jej zmizli z peňaženky bankomatové karty. Manžel na to prišiel za ňou do kuchyne, zvýšeným tónom ju žiadal, aby išli do banky vybrať peniaze, pretože ich potrebuje na kúpu vozidla. Ona to odmietla, pretože to boli aj jej peniaze a s kúpou vozidla nesúhlasila, na čo sa začali hádať, zvyšovali jeden na druhého hlas, manžel jej nadával, bol veľmi rozčúlený, že nemá prístup k peniazom, vyzeral trochu agresívne. **Počas hádky, ktorá sa stupňovala, ju pritisol rukou k sebe a nechcel ju pustiť.** Nakoniec ju pustil. Začali si vyčítať rôzne veci a vyťahovať z minulosti rôzne osobné problémy. Hádku neprestávala, obaja chceli byť v práve a nikto nechcel ustúpiť,

nikdy sa tak strašne nehádali, kedy **do nej manžel sotil, pričom ona spadla na zem, kde si udrela hlavu.** Mala aj malú ranku, pre ktorú ju zobrala sanitka do nemocnice, ale bola to len povrchová ranka, nebolo ju treba ani šiť, ošetrili jej ju a pustili ju domov. **Potom ako spadla, sa postavila a znovu sa hádali,** manžel potom opäť vybuchol, **chytil ju cop vlasov, potiahol ju dozadu a potom ju chcel odsotiť, na čo sa buchla o kuchynskú linku, pri ktorej v tom momente stála.** Vybehla na poschodie rodinného domu, kde bol v tom čase známy jej manžela, ktorému povedala, aby zavolať políciu, že ju manžel bije, na čo za ňou vybehol manžel, ktorý mu povedal, že to prikrášľuje, že to tak nie je. Potom odišla do kuchyne za deťmi, ktoré plakali, lebo videli, že sa hádajú a chcela ich upokojiť. Hádka neutíchala a preto chcela privolať políciu, manžel sa stále hádal a **keď videl, že má v ruke telefón, tento jej vyhodil z ruky na zem.** Ona mu povedala, že aj tak zavolá políciu, čo ho ešte viac rozčúľilo. **Mal v ruke kuchynský nôž, s ktorým chcel niečo krájať a počas hádky s ním šermoval, čo jej bolo neprijemné, lebo v určitej chvíli s ním bol takmer pri jej krku a domnievala sa, že jej ho ku krku priložil, čo asi zle vnímala a manžel jej na margo tej poznámky, že zavolá políciu, povedal, že iní zabijú svoju ženu, odsedia si dva roky a ona chce volať políciu pre takú somarinu,** že si to majú vyriešiť medzi sebou, že čo budú hovoriť susedia, keď ku nim príde polícia. Chcela odísť za ich známou XXXXX, ktorá býva pár domov od nich, s čím však manžel nesúhlasil a postavil sa jej do cesty pri terasových dverách. Manžel začal upratovať podlahu v kuchyni, rozsypané čokoládové guľôčky, čo využila a išla k susede. Keď tam prišla, suseda tam mala aj svojho vnuka, ktorý keď videl, že má na hlave krv, privolať políciu. Potom sa spolu so susedou a jej vnukom vrátila domov, kde prišla polícia a sanitka.

Ďalej uviedla, že v ten večer sa trochu bála, lebo sa ešte nikdy takto nepohádali, obaja boli pod veľkým tlakom, emócie boli na vrchole, ale **zodpovedne a vážne uviedla, že manžel by jej neublížil.** Aj vtedy **sa triasla z tej hádky a asi pod tými emóciami mala strach. O svoj život sa nebála.** Súčasne uviedla, že hoci prišla na políciu v sprievode manžela, nakoľko si veci medzi sebou, počas toho ako bol jej manžel vykázaný z obydla, ujasnili a vysvetlili s tým, že chcú naďalej zostať v manželstve a naďalej sú spolu. Prišla dobrovoľne, bez nátlaku, nie v tiesni a nebolo jej nikým vyhrávané. S manželom sa niekedy pohádajú, je to menšia hádka pre maličkosti, inokedy je to však veľká hádka. Naposledy taká bola pred cca 2 mesiacmi, kedy obaja taktiež vybuchli a manžel ju vtedy tiež sotil, ona mu to vrátila a on ju udrhel rukami, nie však silno. Toto nehlásila, nakoľko sa neskôr uzmierili a obaja dospeli k záveru, že to jednoducho nezvládli a horšie to nezvládol manžel. Potom ako bol manžel vykázaný zo spoločného obydla, sa jej sám ozval telefonicky, písali si, rozprávali sa o tom večeri, o celom ich manželstve, vzťahu a problémoch a neskôr sa osobne stretli v Bratislave aj s deťmi a vyjasnili si, že budú bojovať o záchranu manželstva. Manžel sa jej úprimne ospravedlnil, aj plakal, sám navrhol, že podstúpia sedenia v manželskej poradni. Keď uplynie čas vykázania z obydla, súhlasí, aby sa manžel vrátil ku nej a k deťom a budú ďalej žiť spolu. Súčasne dodala, že by bola rada, keby bola táto záležitosť uzavretá. **Vtedy to inak vnímala, bola veľmi rozrušená a rozčúlená na manžela,** no všetko už majú ujasnené.

Obvinený ku skutku do zápisnice o výsluchu zo dňa 31. 10. 2016 uviedol, že dňa 24. 10. 2016 prišiel okolo 15.30 h domov, išiel sa osprchovať, potom za ním prišiel starší syn, ktorý mu povedal, že mama zablokovala ich spoločný súkromný

a firemný účet, lebo stratila bankomatové karty. Išiel za manželkou a požiadal ju, aby išli vybrať peniaze, alebo nech mu prevedie 1.000 € na účet, lebo ich potreboval na kúpu vozidla, ktoré chcel odkúpiť od spol. XXXXX. Manželka s tým nesúhlasila s tým, že sú to jej peniaze, na čo on oponoval, že sú to ich spoločné peniaze a má na ne rovnaké právo ako ona. Začali sa hádať, bol to krik, začali si všetko vyčítať, on osobne bol pod veľkým vplyvom emócií, ktoré už nezvládal, manželka sa stále hádala, **tak ju mierne sotil. Nechcel jej ublížiť, ona sa pošmykla na mlieku, ktoré rozlial ich syn, s ktorým si chcel zaliť čokoládové gulôčky, spadla na zem a udrela si zadnú časť hlavy.** Ďalej sa hádali, nadávali si, on bol už v silnom rozrušení, pamätá si, že zobral **kuchynský nôž, s ktorým chcel krájať jablko a tento mal v ruke aj počas hádky a argumentoval s ním. Nechcel, aby to vyznelo tak, že sa ním manželke vyhráža,** toto asi zle pochopila rovnako ako to, že jej **v návale zlosti povedal, že iní ľudia zabijú svoju ženu, odsedia si len dva roky a majú pokoj.** Len naznačoval, že iní to riešia inak, ale on by to takto určite nikdy neriešil, lebo svoju manželku aj ich deti nadovšetko miluje. Veľmi ho mrzí celá situácia, aj to že do manželky sotil, ale nevyhrážal sa jej a nikdy by jej neublížil. Potom ako boli vykázaný zo spoločného obydla, jej navrhol osobné stretnutie, s ktorým súhlasili, vyjasnili si celú situáciu a zhodli sa, že im pretiekli nervy, že to pokazil a dospeli k tomu, že sa k sebe vrátia a budú naďalej žiť spolu.

K výpovedi svedka – poškodenej je potrebné uviesť, že táto do výpovede po vznesení obvinenia zo dňa 31. 10. 2016 v porovnaní so skutočnosťami uvádzanými vo svojej výpovedi zo dňa 24. 10. 2016, bezprostredne po skutku, priebeh skutku popísala v podstate zhodne, pričom však dovysvetlila, že uvedenú situáciu vnímala a popísala pod vplyvom návalu zlosti, že bola rozčúlená na manžela. Strach z manžela nemala, skôr bola vystrašená a triasla sa, nakoľko sa s manželom veľmi pohádali. Uviedla tiež, že niektoré skutočnosti inak vnímala a zle si ich vysvetlila a to najmä vo vzťahu k vyhrážaniu voči jej osobe manželom ako aj vo vzťahu k tomu, že jej manžel mal priložiť nôž ku krku, konkrétne uviedla, že manžel mal v ruke kuchynský nôž, s ktorým chcel niečo krájať a počas hádky s ním šerموval, čo jej bolo nepríjemné, lebo v určitej chvíli s ním bol takmer pri jej krku a domnievala sa, že jej ho ku krku priložil, čo asi zle vnímala a manžel jej na margo tej poznámky, že zavolá políciu, povedal, že iní zabijú svoju ženu, odsedia si dva roky a ona chce volať políciu pre takú somarinu, že si to majú vyriešiť medzi sebou.

Rovnako možno konštatovať, že obvinený popísal priebeh skutku v podstate zhodne ako poškodená, pričom uviedol, že pod veľkým vplyvom emócií, ktoré už nezvládal, manželku mierne sotil, nechcel jej ublížiť, ona sa však pošmykla, spadla na zem a udrela si zadnú časť hlavy, mal v ruke kuchynský nôž a tento mal v ruke aj počas hádky a argumentoval s ním, nechcel, aby to vyznelo tak, že sa ním manželke vyhráža. Rovnako uviedol, že v návale zlosti povedal, že iní ľudia zabijú svoju ženu, odsedia si len dva roky a majú pokoj.

Uvedené z vykonaného dokazovania vyplývajúce skutočnosti svedčia tomu, že medzi obvineným a poškodenou sa strhla manželská hádka so stúpajúcou tendenciou, počas ktorej si manželia vzájomne vyčítali rôzne skutočnosti z ich

osobného života, ktorá bola sprevádzaná silným emocionálnym a stresovým vypätím oboch zúčastnených osôb a vyústila do takého konania obvineného, ktorý poškodenú v návale zlosti sotil, na čo poškodená spadla na zem a udrela si hlavu a do následného použitia silných slov zo strany obvineného adresovaných poškodenej, ktorých intenzita bola umocňovaná predovšetkým tou skutočnosťou, že obvinený počas ich vyslovenia držal v ruke kuchynský nôž, ktorým chcel niečo krájať.

Následne hádka pokračovala, pričom poškodená uviedla, že zavolá políciu, čo u obvineného vyvolalo ďalší nával zlosti a poškodenej s kuchynským nožom v ruke, s ktorým si chcel niečo krájať, jej argumentoval, pričom uviedol, že iní to riešia tak, že zabijú svoju ženu, odsedia si dva roky a majú pokoj. Poškodená v silnom emočnom rozrušení a obdobnom návale zlosti skutočnosť, že obvinený s nožom v ruke uviedol tieto skutočnosti, toto vnímala ako vyhrážku voči jej osobe, ktoré skutočnosti však vo výsluchu zo dňa 31. 10. 2016 po vznesení obvinenia obvinenému podrobne vysvetlila a uviedla na pravú mieru. Súčasne uviedla, že strach z manžela nemala, triasla sa v dôsledku intenzívnej hádky s manželom a vie, že manžel by jej neublížil.

Uvedenému svedčí tiež konanie samotnej poškodenej, ktorá v návale zlosti a rozčúlenia obvinenému povedala, že zavolá políciu, pričom však ani potom ako obvinený od svojho konania upustil, resp. potom ako hádka medzi manželmi ustala a obvinený začal upratovať podlahu v kuchyni a poškodená odišla k susede, políciu sama nezavolala, ktorá hliadka bola privolaná treťou osobou (vnukom susedy, ku ktorej poškodená prišla, ktorý hliadku privolal, nakoľko si všimol, že má krv na hlave).

Vykonaným skráteným vyšetrovaním však nebolo preukázané, že by obvinený predmetný kuchynský nôž vytiahol za účelom zdôrazniť a zosilniť význam slov použitých proti poškodenej. Naopak, výsledky vykonaného dokazovania nasvedčujú skutočnosti, že išlo o zhodu okolností, že obvinený mal počas hádky prebiehajúcej prevažne v kuchyni ich spoločného obydľia, predmetný kuchynský nôž v ruke za účelom jeho použitia na bežný účel.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že na to, aby bolo možné konkrétne konanie páchatel'a posudzovať ako konkrétny trestný čin musí konanie páchatel'a napĺňať **všetky formálne ako aj materiálne znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu**. Skutková podstata trestného činu teda predstavuje súhrn znakov vytvárajúcich typizáciu určitého ľudského správania ako konkrétne legislatívne vyjadrenie určitého trestného činu.

Pre naplnenie znakov trestného činu teda podľa tejto zákonnej definície musia byť splnené dve podmienky; prvou je, že musí ísť o protiprávny čin a druhou, že jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. V zásade sa pritom predpokladá, že čin, ktorý vykazuje znaky uvedené v skutkovej podstate trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, je aj protiprávny. Pod pojmom „znaky uvedené v Trestnom zákone“ sa rozumejú znaky objektívnej i subjektívnej povahy, ktoré obsahujú jednotlivé skutkové podstaty trestných činov obsiahnutých v Trestnom zákone.

Podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 360 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 138 písmeno a) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou, okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtenia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157.

Podľa § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 odsek 4 Trestného zákona, blízkou osobu sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, odsek 2 Tr. zákona spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, pričom dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané. Pri danom prečine pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti prípadu, spoločné správanie páchatel'a a obeť pred spáchaním skutku a po spáchaní skutku nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za posudzovaný prečin sa obligatórne teda nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a kvality, **že dôvodne vzbudzujú obavu o život, resp. zdravie iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu, pričom nie je možné sa obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatel'a, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším jeho konaním.** Preto je v tejto súvislosti nevyhnutné tieto vyhrážky starostlivo posudzovať a odlišovať od prejavov, pri ktorých ide iba o použitie silných slov bez spôsobilosti vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o jej život, resp. zdravie.

Pokiaľ ide o konanie páchatel'a je potrebné prihliadať na povahu a charakter vyslovených vyhrážok, ako aj na skutočnosť, do akej miery sú vyhrážky obvineného schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodeného z ich uskutočnenia. Uvedené je potrebné hodnotiť so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a nebezpečné

vyhrážanie podľa § 360 Trestného zákona treba odlišiť **od prejavov, pri ktorých vzhľadom na celkový priebeh skutkového deja, nedosahujú zákonom požadovanú intenzitu a kvalitu.**

Konanie obvineného je tak nevyhnutné posudzovať s prihliadnutím na povahu a charakter vyslovených vyhrážok ako aj so zreteľom na skutočnosti, do akej miery sú vyhrážky podozrivého schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodeného z ich realizácie. Berúc do úvahy skutočnosti vyplývajúce z vykonaného skráteného vyšetrovania je nevyhnutné incident, ktorý je predmetom nastoleného trestného stíhania **vyhodnocovať ako intenzívnu manželskú hádku prameniacu z dlhodobých nezrovnalostí medzi manželmi**, ktorá vyvolala predovšetkým u obvineného pocity hnevu, zlosti, u poškodenej nevynímajú, ktorá v dôsledku emočného rozpoloženia a zlosti voči manželovi jeho konanie po skutku (vo výsluchu zo dňa 24. 10. 2016) vnímala oveľa intenzívnejšie a emotívnejšie ako následne vo svojom výsluchu zo dňa 31. 10. 2016.

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia, pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

Závažnosť činu predstavuje tzv. materiálny korektív týkajúci sa výlučne protiprávných činov, ktoré vykazujú znaky prečinu, pričom má napomôcť **odlišiť priestupky od prečinov. Ak je závažnosť činu nepatrná, nejde o prečin, pričom však môže ísť o priestupok a ak je závažnosť činu vyššia ako nepatrná, pôjde o prečin.** Závažnosť prečinu je teda určovaná taxatívnym výpočtom skutočností ovplyvňujúcich závažnosť prečinu a to a) spôsobom vykonania činu a jeho následkami, b) okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti), c) mierou zavinenia a pohnútkou páchatel'a.

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 10 odsek 2 Tr. zák. je tak konanie obvineného stíhaného pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. nevyhnutné posudzovať s prihliadnutím na povahu a charakter vyslovených vyhrážok ako aj so zreteľom na skutočnosti, do akej miery sú, resp. boli jeho vyhrážky schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodenej z ich realizácie.

Inak povedané, aplikácia ustanovenia § 10 odsek 2 Trestného zákona **prichádza do úvahy pri prečinoch za účelom ich odlíšenia od iného protiprávneho konania definovaného ako priestupok**, ak relevantné konanie po vyhodnotení všetkých kritérií materiálneho korektívu (spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia páchatel'a a pohnútku páchatel'a) **nedosahuje závažnosť vyššiu ako nepatrnú**, v čoho dôsledku je skutok potrebné posudzovať a kvalifikovať **ako priestupok a nie ako prečin**. V prípadoch, v ktorých závažnosť konania trestnoprávne zodpovedného subjektu dosahuje **vyššiu ako nepatrnú, je toto nevyhnutné kvalifikovať ako prečin a nie ako priestupok**.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážaním sa ujmu na zdraví, drobným ublížením na

zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Z hľadiska intenzity útoku je potrebné konanie obvineného posudzovať s prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti, nakoľko nie je možné vychádzať výlučne len zo subjektívneho vnímania uvedených udalostí, resp. vyhrážok subjektu, ktorému sú, resp. boli adresované, ale je potrebné tieto posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu, najmä povahu vyhrážok, pri ktorých je nevyhnutné vyhodnotiť stupeň nebezpečnosti vyhrážania a to najmä za účelom jeho dôsledného odlíšenia od prejavov, pri ktorých boli použité nevhodné a silné slová a ktoré znaky skutkovej podstaty stíhaného prečinu nenapĺňajú. Samotné vyhrážky je potrebné vyhodnocovať s prihliadnutím na konkrétnu povahu vyhrážky a na to ako sa obvinený pri vyhrážkach celkovo správal, či bral do ruky nejaké predmety a tak naznačoval úmysel uskutočniť svoje hrozby alebo či išlo o hrozby, ktoré neboli vážne mienené a ktoré reálne hrozbu pre poškodenú nepredstavovali.

Pokiaľ ide teda o konanie obvineného je potrebné v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami prihliadať na povahu a charakter vyslovených vyhrážok, ako aj na skutočnosť, do akej miery sú vyhrážky obvineného schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodenej z ich uskutočnenia. Uvedené je potrebné vyhodnotiť so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 Trestného poriadku treba odlíšiť od prejavov, pri ktorých v skutočnosti nejde o konanie dosahujúce intenzitu trestného činu.

Uvedené skutočnosti potvrdila osobne do výsluchu i samotná poškodená, ktorá uviedla, že strach o život v dôsledku konania svojho manžela nepociťovala a ani nepociťuje a vyjadrila svoje presvedčenie, že manžel by jej neublížil. V tejto súvislosti poukazujem tiež na skutočnosť, že poškodená sa s obvineným uzmierila, incident, resp. vzájomný spor, si vysvetlili, obvinený sa jej ospravedlnil a plakal, pričom sa dohodli, že budú i naďalej žiť v manželskom zväzku v spoločnej domácnosti so svojimi maloletými deťmi s tým, že vzájomné nezrovnalosti budú riešiť za pomoci manželskej poradne.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosti vyplývajúce z výsluchu poškodenej a obvineného, vrátane skutočnosti, že v domácnosti obvineného a poškodenej dochádza k hádkam, ktoré však nevyúsťovali do fyzického násillia, poškodená nikdy nebola nútená vyhľadať zdravotnú pomoc, ktoré skutočnosti tiež svedčia o tom, že konanie, pre ktoré bolo obvinenému vznesené obvinenie nemožno považovať za dosahujúce intenzitu trestného činu a za objektívne vzbudzujúce u poškodenej dôvodnú obavu o jej život a zdravie. Hoci sama poškodená uviedla, že približne pred 2 mesiacmi sa s obvineným rovnako veľmi pohádali, tento ju rovnako sotil, na čo ho ona sama sotila naspäť a on ju mierne uderil rukami, skutok neoznamovala a nakoľko jej neboli spôsobené žiadne zranenia lekársku pomoc nevyhľadala a sama uzavrela, že išlo o hádku s tým, že sa následne udobrili a vec si vysvetlili.

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným

správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vyššie citovaným ustanovením sa upravuje postup, ak výsledky vykonaného vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania preukazujú, **že stíhaný skutok nie je trestný čin**, ale ide o skutok, **ktorý by mohol** príslušný orgán posúdiť ako priestupok, resp. iný správny delikt. V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje na základe vykonaného vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania k záveru, že posudzovaný skutok nevykazuje zákonné znaky žiadneho trestného činu, avšak tento **by mohol mať znaky priestupku**, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správneému orgánu na prejednanie priestupku, resp. správneho deliktu. V tejto súvislosti preto platí záver, že na prijatie uznesenia o postúpení veci je potrebné vylúčiť akúkoľvek pochybnosť o skutočnosti, že skutok nesie znaky trestného činu.

V súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 10 odsek 2 Trestného zákona je nevyhnutné tiež poukázať na skutočnosť, že v osobe obvineného ide o osobu doposiaľ bezúhonnú, ktorá nebola súdne prejednávaná a odsúdená za žiadny trestný čin. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na obvineného vyplýva, že tento bol doposiaľ trikrát priestupkovo prejednávaný, pričom vo všetkých troch prípadoch sa jednalo o priestupok pre porušenie pravidiel cestnej premávky.

Vzhľadom najmä na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, osobu obvineného a poškodenej a ich vzájomný vzťah mám za to, že závažnosť konania obvineného je nepatrná a preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti nie je trestným činom.

Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho materiálu a po vyhodnotení dôkazov a to každý dôkaz jednotlivo ako aj všetky vo vzájomnej súvislosti zmysle § 2 odsek 10, odsek 12 Trestného poriadku som dospela k záveru, že konanie obvineného XXXXX síce napĺňa formálnu stránku skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, avšak v dôsledku absencie materiálnej stránky s poukazom na § 10 odsek 2 Trestného zákona nedosahuje zákonom požadovanú intenzitu stíhaného prečinu, ale vykazuje znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov.

Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo v nastolenej trestnej veci obvineného XXXXX, trestne stíhaného pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 s poukazom na § 138 písmeno a), § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona potrebné konštatovať, že skutok nie je s poukazom na ustanovenie § 10 odsek 2 Trestného zákona stíhaným trestným činom, ani iným trestným činom ustanoveným v osobitnej časti Trestného zákona, v dôsledku čoho bolo potrebné rozhodnúť tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný

účinnok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Linda Helingerová
prokurátorka